

Városi természet – Közösségi kertek Budapesten

**Kállai Márton
fotókiállítása**

Mai Manó Ház,
2016. szeptember 16. – október 16.

A városi lét különös szigetei a közösségi kertek. Ezek a helyek csak körülhatároltságukban készen kaptak, nem megvalósultságukban. A város más zöld területei – pihenésre, gondolkodásra vagy akár meditációra alkalmas részei – a parkok vagy a szökőkutak és azok környéke, csak a használati módban adnak lehetőséget a közösség megélésére, illetve a kreativitásra.

KÁLLAI MÁRTON: Közösségi kertek, Budapest, 2015

Kállai Márton mindezeket megmutatja képein, de nem a történeket dokumentálja, nem a termelés és annak folyamata érdekli, hanem magát a jelenséget vizsgálja, hogy milyen átalakuláson megy át az épített környezet, mit jelentenek ebben a közegben ezek a zöld szigetek. Milyen szerkezetet álmodtak meg és alakítanak ki a résztvevők, hogyan alakul át a tér általuk és lesz kertté a nemrég még haszontalan terület. Milyen rejtett ritmusok, újraéledő formák elevenednek meg egy pesti foghíjtelken és lesznek városi, közös kertté.

Vadnyugat

Az avantgárd Wrocław története

Ludwig Múzeum,
2016. október 1. – november 27.

A kiállítás a wrocławai Kortárs Múzeum szervezésében valósul meg az *Európa Kulturális Fővárosa Wrocław 2016* programsorozatának részeként. A Lengyelország nyugati részén elhelyezkedő Wrocław a második világháború végéig Breslau néven a Harmadik Birodalomhoz tartozott, és csaknem egymillió lakost számlált. 1945-ben a Vörös Hadsereg ostrom alá vette a várost, a

Az Alsó-szielái Társaság a Művészetek Támogatására tulajdona

PAWEŁ JARODZKI: Csak a művészet nem ver át, 2000 (2008), akril, MDF-lap

közel három hónapig tartó harc során az erőddé nyilvánított Breslau szinte a földdel vált egyenlővé. Az egykor németek lakta ún. „Visszaszerzett Területek” részét képező Wrocław újjáépítése évtizedekig elhúzódott.

A *Vadnyugat. Az avantgárd Wrocław története* című kiállítás nem a wrocławai művészet történetét mutatja be, hanem magát a várost, annak művészetén keresztül. A várost, amely fölül a gótikus katedrálisok tornyosulnak, ahol Max Berg, Hans Poelzig, Erich Mendelsohn és Hans Scharoun épületei állnak, s ahova az újonnan érkezett lengyelek új értékeket, de legfőképpen új életet hoztak.

Óbuda – Aquincum, személyes utak egy antik világba

II. Óbudai Képzőművészeti Tárlat

Esernyős Galéria,
2016. szeptember 30. – 2016. november 6.

Óbuda-Békásmegyer Önkormányzata idén rendezi meg – jelenlegi formájában – a második tematikus tárlatát, amelynek Óbuda patinás Fő terén a nemrég megújult önkormányzati épületben található Esernyős Galéria ad otthont. Ennek a kiállításnak a témája szorosan kötődik a III. kerület „szívének” is nevezhető Aquincumhoz és Óbuda különleges, antikvitásba visszavezető múltjához.

UJHÁZI PÉTER: Óbudai edény, 2016, 25x32 cm, samottos köedény

Az *Óbuda – Aquincum, személyes utak egy antik világba* címmel meghirdetett tárlat olyan egyéni, személyes megközelítéseket kíván bemutatni, amelyek az antikvitás máig élő, tárgyi emlékeivel és szellemiségével ható vagy talán éppen feledésbe merülő világához kapcsolódnak.

Kiállító művészek: Bakos Ildikó, Baksai József, Bikácsi Daniella, Bohus Zoltán, Bukta Imre, Fehér László, Filip Csaba, Gaál József, Gábor István, Gerber Pál, Horváth Dániel, Jagicza Patrícia, Kótai Tamás, Kósa János, Orosz István, Palkó Tibor, Papageorgiu Andrea, Somody Péter, Sulyok Gabriella, Szabó Ábel, Szabó Franciska, Szemadám György, Szotyory László, Tölg-Molnár Zoltán, Ujházi Péter, Verebes György.

Forradalom előtt

A Képzőművészeti Főiskola 1945–1956 között

Magyar Képzőművészeti Egyetem,
Barcsay Terem és Aula,
2016. október 20. – december 4.

A Magyar Képzőművészeti Egyetem új történeti kiállítása az intézmény 1945–1956 közötti évtizedét tárja fel. A korszak első éveinek felszabadult kísérletei után 1949-től *Bortnyik Sándor* igazgatása mellett az oktatásban is uralomra jut a szocialista ideológia, a tanítást ettől kezdve nagyfokú akademizálódás és ellenőrzés jellemzi. Ekkor vezetik be a nyilvános diplomavédések gyakorlatát is.

KONDOR BÉLA: Bukás, 1956, rézkarc, papír, 473x361 mm

A kiállítás lappangó vagy még a nyilvánosság előtt sosem szerepelt művek sokaságával vázol képet a korszak művésztanairól és az oktatás gyakorlatáról. A főiskolai stúdió munkák, összegző szándékú diplomamunkák és a forradalmi eseményeket feldolgozó művek alkotói között szerepel *Berény Róbert*, *Bernáth Aurél*, *Szőnyi István*, *Koffán Károly*, *Konecsni György*, *Pátzay Pál*, valamint *Csernus Tibor*, *Kondor Béla*, *Keserü Ilona*, *Konok Tamás* és *Lakner László*. Kuriózumnak tekinthető *Berény Róbert* erre az alkalomra restaurált műtermi életképe és *Csernus Tibor* elveszett diplomamunkájának két, nagy méretű szénvázlata.

Válás. A nehezen meghozott döntés

Máté Gábor fotókiállítása

Capa Központ,
2016. szeptember 17. – november 7.

Máté Gábor leginkább az emberi élet két csomópontja érdeklí mint fotográfus: a házasság és a válás. Az elsőt, ami (ki tudja, miért?) szinte mindig nagy nyilvánosság előtt, ünnepélyes keretek közt, ceremónia és hókuszpókusz által övezve zajlik, sokan fényképezik. De kinek jutna eszébe a válást, ezt a nem kevésbé robbanásveszélyes emocionális

MÁTÉ GÁBOR: Cím nélkül (részlet a *Válás. A nehezen meghozott döntés* című sorozatból), 2016

tölteteket hordozó, nem kevésbé fontos aktust is megörökíteni Mátén kívül?

A kevert fények használata, az egészet átiszínező kék, kékeszöld árnyalat elemeli képeit a valóságos eseményektől és személyektől, s képessé tesz bennünket a szükséges elvonatkoztatásokra. Máté nem csak megrendezte ezeket a situációkat, igen kényes lélektani helyzetben, a váló felek egyikét sem sértve, bántva, hanem rögzítette azokat a mondatokat is, melyekkel kommentálták a nehezen meghozott döntést. Ezekből a lejegyzett mondatokból választotta képpárjai, triptichonjai szövegét. Így lettek a most látható képek furcsa keverecsei a megrendezettségek és a lírai dokumentációnak, a konkrét és az általánosnak, a valóságos színhelynek, a reális situációnak és a fotográfus víziójának.

Dobozember

Czigány Ákos és Néma Júlia kiállítása

Dubniczay-palota Várgaléria, Veszprém,
2016. szeptember 9. – október 16.

Doboz és ház. Két gondolat, két alakzat kerülgeti egymást két, egymást sok éve inspiráló alkotó párhuzamosan megszülető műveiben. Az ő beszélgetésüket gondolja végig és komponálja egybe a kiállítás. Beszélgetés több műfajban, de két színben: feketén, fehéren, fekete-fehéren. Fotográfiai pozitív és plasztikai negatív, vágott

CZIGÁNY ÁKOS – NÉMA JÚLIA: Tűzfaltalak, 2016, mázas kőedény fatüzes égetés

vonalak és kivágott körvonalak, a második és a harmadik dimenzió, a legköznapibb és ritkán látható, extrém anyagok párbeszéde. Táblaképek, reliefek, plasztikák, installációk finom kapcsolatai.

A ház: doboz, és minden doboz átmeneti otthon. Doboz a test, de az edény is, melyből táplálékát veszi, hogy felépítse magát. Doboz a tudat, miként protézise is, a fényképezőgép. Minden konkrét, de eltérően elvont. A tárlat első kiadása (Frankfurt am Main, 2014) óta a művészpáros továbblépett, és létrehozta első közösen jegyzett tárgycsoportját, mely *Néma Júlia* edénytervezői tevékenységére reflektál, és *Czigány Ákos* fotográfiáin alapul.